



Φύλλο 2
Απρίλιος 2019

Από τους μαθητές
της Δ2 τάξης του
2^{ου} ΔΣ Ν.
ΨΥΧΙΚΟΥ

Συντονιστής
εκπαιδευτικός:
Ζωή Μώρου

Σχ. έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ωρα για παιχνίδι, σελ.1

*Τα αγαπημένα μας
επιτραπέζια παιχνίδια,
σελ.2-5*

*Τα παιχνίδια των
Αρχαίων Ελλήνων, σελ.6*

*Οι εκπαιδευτικές μας
επισκέψεις, σελ.6-7*

Κριτική θεάτρου, σελ 7

*Παιχνίδι με τη μουσική,
σελ.8-9*

*Η συνέντευξή μας,
σελ.10-12*

*Παιχνίδι με τις λέξεις,
σελ.13-18*

Η συνταγή μας, σελ.19-20

Η Κουκουβαγιο-εφημερίδα

**Ωρα για
παιχνίδι!**

Πώς τα πάτε με τα παιχνίδια;

Η τάξη μας είναι μια δημιουργική τάξη. Αυτό που μας αρέσει περισσότερο είναι το παιχνίδι! Σκεφτήκαμε λοιπόν να αφιερώσουμε το δεύτερο τεύχος της εφημερίδας στο παιχνίδι! Παιχνίδι με τις λέξεις, με τις κατασκευές, με τη μουσική, με τις ερωτήσεις, με το φαγητό αλλά και επιτραπέζιο...

Μέσα από δημοκρατικές διαδικασίες (συμβούλιο τάξης) μοιράσαμε αρμοδιότητες, ορίσαμε θεματολογία, κινητοποιηθήκαμε, συνεργαστήκαμε, αλληλοεπιδράσαμε μεταξύ μας και με το υλικό μας... Αν και η μάθηση συνδέεται με τον κόπο, την προσπάθεια και την συγκέντρωση και το παιχνίδι με την ελευθερία, την ξεγνοιασιά και την χαρά, διαπιστώσαμε ότι μεταξύ τους έχουν αρκετά κοινά στοιχεία.

Ένα από τα κοινά στοιχεία είναι ότι η μάθηση όπως και τα παιχνίδια είναι μία διαδικασία αλληλεπίδρασης και μία πρόκληση στην οποία υπάρχουν κανόνες για το πώς να κατακτήσεις την γνώση και να φτάσεις στο στόχο σου.

Ο δικός μας στόχος ήταν μέσα από ευχάριστες, διασκεδαστικές διαδικασίες να βελτιώσουμε τη γραπτή μας έκφραση γράφοντας για όσα μας ενδιαφέρουν. Και όπως θα διαπιστώσετε τα καταφέραμε αρκετά καλά!

Ζήτω το παιχνίδι, λοιπόν!!

Σε αυτό το φύλλο με ενθουσιασμό και περηφάνια σας παρουσιάζουμε τα παιχνίδια που κάνουν τη δική μας μάθηση πιο ευχάριστη! Ελπίζουμε να αισθανθείτε και εσείς τα ίδια συναισθήματα με εμάς..



Καλή Ανάγνωση!

ΤΑ
ΑΓΑΠΗΜΕΝΑ
ΜΑΣ
ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΑ
ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

*Γράφουμε για τα
 επιτραπέζια
 παιχνίδια που μας
 αρέσει να παίζουμε
 και σας
 προτείνουμε να τα
 παίξετε και εσείς...*

Κυβόλεξο

Το αγαπημένο μου παιχνίδι με λέξεις είναι το Κυβόλεξο. Παίζεται από 1-6 παίκτες που είναι 7 χρονών και πάνω. Αποτελείται από 20 κυβάκια με τα γράμματα της αλφαβήτας, μια κλεψύδρα, ένα μπλοκάκι κι ένα στυλό. Αδειάζουμε τα 20 κυβάκια στο τραπέζι, γυρίζουμε την κλεψύδρα και προσπαθούμε να φτιάξουμε όσες περισσότερες ελληνικές λέξεις μπορούμε. Αυτός που θα φτιάξει τις περισσότερες λέξεις είναι ο νικητής. Αυτό το παιχνίδι μου αρέσει πολύ γιατί είναι διασκεδαστικό και έξυπνο!

Κωστής Πανδής

Σκραμπλ

Το παιχνίδι που θέλω να σας παρουσιάσω είναι το Σκραμπλ. Οι παίκτες πρέπει να είναι 7 χρονών και πάνω. Για να παιχτεί χρειάζεται τουλάχιστον 2 παίκτες. Μπορεί να παιχτεί πάνω σε τραπέζι. Ο σκοπός του παιχνιδιού είναι να φτιάξεις λέξεις με συγκεκριμένα γράμματα. Κερδίζει αυτός που θα φτιάξει την πιο μεγάλη λέξη. Εμένα μου αρέσουν τα γράμματα που είναι μικρές πλάκες.

Δημήτρης Σεργέλης

Dixit (Ντίξιτ)

Το αγαπημένο μας παιχνίδι είναι το Dixit (Ντίξιτ). Το παιχνίδι αυτό αρέσει τόσο πολύ, που έχει 3,5 εκατομμύρια πωλήσεις σε όλο τον κόσμο. Το Ντίξιτ μπορείς να το παίξεις στο σπίτι σου, αλλά και σε καφετέριες, στο πάρκο, ακόμα και στο δάσος. Ο κάθε παίκτης πρέπει να είναι τουλάχιστον οχτώ ετών. Οι παίκτες πρέπει να είναι τουλάχιστον 4. Παίζεται σε δύο μεγάλα ταμπλό. Οι κανόνες του είναι ότι ο κάθε παίκτης πρέπει να πάρει επτά κάρτες που έχουν περίεργες εικόνες. Μετά ένας παίκτης γίνεται ο αφηγητής και πρέπει να φανταστεί ένα τίτλο για μια από τις κάρτες του και να τον ανακοινώσει. Οι άλλοι παίκτες πρέπει να βρουν μια κάρτα στην οποία να ταιριάζει ο τίτλος που έδωσε ο αφηγητής. Μετά όλοι δίνουν τις κάρτες στον αφηγητή και αυτός τις βάζει στο ταμπλό. Τέλος, ο κάθε παίκτης σημειώνει την κάρτα που μαντεύει ότι είναι η σωστή, σ' ένα μπλοκάκι που του έχει δοθεί, και όποιος βρει την κάρτα του αφηγητή, προχωράει το πiónι του στο ταμπλό δύο θέσεις μπροστά. Άμα κάποιος κάνει λάθος, τότε ο αφηγητής προχωράει και αυτός το πiónι του. Το Ντίξιτ είναι το αγαπημένο μας παιχνίδι επειδή καλλιεργεί και αναπτύσσει την φαντασία μας.

Σπύρος Κούκλης, Κωνσταντίνος-Ραφαήλ Μπούρας

Ο τροχός της Ιστορίας

Το αγαπημένο μου παιχνίδι είναι «Ο τροχός της Ιστορίας». Η ηλικία των παιχτών μπορεί να είναι από 9 έως 60 χρονών. Το παιχνίδι αυτό παίζεται σε ταμπλό. Ο κάθε παίχτης, όταν έρθει η σειρά του πρέπει να γυρίσει τον τροχό. Ο τροχός σταματά σε ένα χρώμα και θα πρέπει να απαντήσεις σε μία ερώτηση. Αν η απάντησή σου είναι σωστή παίρνεις ένα πόντο, αν είναι λάθος χάνεις ένα πόντο. Νικάει όποιος συγκεντρώσει τους περισσότερους πόντους. Αυτό το παιχνίδι μου αρέσει, γιατί το έφτιαξα με ένα συμμαθητή μου και είναι ωραίο, διασκεδαστικό και εκπαιδευτικό !!

Παναγιώτης Ουρανίτσας

Μονόπολη (ηλεκτρονική τραπεζική)

Το αγαπημένο μου παιχνίδι είναι η «Μονόπολη»(ηλεκτρονική τραπεζική). Παίζεται με 2 ως 4 παίχτες ηλικίας 8 ετών και πάνω. Αυτό το επιτραπέζιο παίζεται πάνω σε ένα ταμπλό. Σκοπός του παιχνιδιού είναι να αγοράσεις όσες περισσότερες κατοικίες γίνεται και να μείνεις με τα περισσότερα χρήματα. Βασικοί του κανόνες είναι να ρίχνεις τα ζάρια, να προχωράς στο ταμπλό, να ακολουθείς τις εντολές και αν θέλεις να αγοράζεις το σημείο. Σε αυτή τη Monopoly δεν υπάρχουν χρήματα! Σε αυτή τη Monopoly δεν υπάρχουν χρήματα αλλά υπάρχει το ηλεκτρονικό μηχάνημα αφής που κάνει το παιχνίδι πιο γρήγορο και διασκεδαστικό και στο οποίο μπορείς να σκανάρεις τις κάρτες ιδιοκτησίας. Επιπλέον, σε κάθε παίχτη αντιστοιχεί μία τραπεζική κάρτα. Αυτό το παιχνίδι μου αρέσει πολύ γιατί έχει πολύ ενδιαφέρον, κάθεσαι και παίζεις με τις ώρες και βάζεις το μυαλό σου να σκεφτεί.

Νικόλας Γιατζόγλου

Μονόπολη

Το αγαπημένο μου επιτραπέζιο είναι η Μονόπολη. Το κάθε άτομο για να παίξει πρέπει να είναι πάνω από έξι χρονών, για να μπορεί να κάνει κάποιες βασικές πράξεις με το μυαλό του. Η Μονόπολη παίζεται κυρίως μέσα στο σπίτι. Στην Μονόπολη σκοπός είναι να αγοράσεις όσο πιο πολλές περιοχές του πίνακα μπορείς, για να παίρνεις όσο πιο πολλά ενοίκια μπορείς και να χτίζεις σπίτια και ξενοδοχεία. Αυτό το παιχνίδι μου αρέσει γιατί είναι παιχνίδι στρατηγικής και κερδίζω σχεδόν πάντα.

Λευτέρης Πετράκης

Ευρώπολη

Το αγαπημένο μου παιχνίδι είναι η «Ευρώπολη». Η ηλικία των παιχτών είναι από 8 έως 12 ετών αλλά το συγκεκριμένο επιτραπέζιο είναι μόνο για κορίτσια. Μπορείς να το παίζεις μαζί με τις φίλες σου πάνω σε ένα μεγάλο τραπέζι ή στο πάτωμα. Σκοπός αυτού του παιχνιδιού είναι να έχεις πολλά λεφτά (ψεύτικα) και πρέπει να αγοράσεις αεροδρόμια, μαγαζιά και διάφορα αξεσουάρ. Η νικήτρια αυτού του παιχνιδιού είναι αυτή που θα έχει αγοράσει τα

περισσότερα αεροδρόμια, μαγαζιά και αξεσουάρ. Είναι το αγαπημένο παιχνίδι, γιατί μπορείς να το παίξεις με ηρεμία, είναι επιτραπέζιο και έχει πλάκα.

ΤΑ
ΑΓΑΠΗΜΕΝΑ
ΜΑΣ
ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΑ
ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

Ευαγγελία Μανάκου

Cluedo

Το παιχνίδι που θα σας παρουσιάσω είναι το Cluedo. Παίζεται με παίκτες άνω των 8 ετών πάνω σε ένα μεγάλο ταμπλό. Οι βασικοί κανόνες είναι οι εξής: πρώτη ξεκινάει πάντα η δεσποινίς Φλόγα. Μετά, το παιχνίδι συνεχίζεται από τα δεξιά προς τα αριστερά. Όταν έρθει η σειρά σου, μετακίνησε το πόνι σου, είτε ρίχνοντας το ζάρι, είτε αν είσαι σε γωνιακό δωμάτιο, χρησιμοποιώντας ένα μυστικό πέρασμα. Προσπάθησε να επισκέπτεσαι διαφορετικό δωμάτιο του σπιτιού σε κάθε γύρο για να κάνεις τις έρευνές σου. Μου αρέσει αυτό το παιχνίδι γιατί πρέπει να βρεις ποιος, σε ποιον χώρο, και με τι όπλο έκανε τη δολοφονία.

Χριστίνα Στεφανή

Μυστήρια στο Πεκίνο

Το αγαπημένο μου παιχνίδι είναι τα «Μυστήρια στο Πεκίνο». Παίζεται από 2-6 παίκτες. Η ηλικία των παιχτών πρέπει να είναι από 8 και πάνω. Σκοπός του παιχνιδιού είναι να συγκεντρώσεις πληροφορίες για να λύσεις το μυστήριο. Παίζεται πάνω σε ταμπλό στο οποίο υπάρχουν διάφορα σημεία του Πεκίνου. Κάθε παίκτης έχει ένα πόνι, ένα μπλοκάκι, ένα μολύβι και μία γόμα. Οι βασικοί κανόνες του παιχνιδιού είναι:

1. Πρέπει να διαλέξουμε ένα μυστήριο από τα 50.
2. Όταν έρθει η σειρά σου πρέπει να ρίξεις το ζάρι και να πας προς όποια κατεύθυνση θέλεις.
3. Δεν μπορείς να προσπεράσεις έναν κινέζικο δράκο.
4. Όταν φτάσεις σε ένα σταυροδρόμι μπορείς να αλλάξεις κατεύθυνση αλλά δεν μπορείς να γυρίσεις απ' όπου πέρασες.
5. Όταν φτάσεις σε έναν κινέζικο δράκο πρέπει να σταματήσεις στην ακριβώς προηγούμενη θέση.
6. Όταν φτάσεις σε έναν μάρτυρα και μάθεις μια πληροφορία δεν πρέπει να την πεις στους άλλους παίκτες.
7. Το παιχνίδι τελειώνει όταν πας σε όλους τους μάρτυρες, έχεις συγκεντρώσει όλες τις πληροφορίες και έχεις καταλήξει σε έναν ένοχο.

Αυτό το παιχνίδι μου αρέσει, γιατί είναι μυστηριώδες, διασκεδαστικό και σε βάζει να σκέφτεσαι.

Κυριακή Χήτα

ΤΑ
ΑΓΑΠΗΜΕΝΑ
ΜΑΣ
ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΑ
ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

UNO

Το UNO είναι ένα παιχνίδι με 108 κάρτες. Είναι οικογενειακό, παίζεται με 2 έως 10 παίκτες και είναι από 7 ετών και άνω.

Ο κάθε παίχτης παίρνει τυχαία 7 κάρτες. Τα χρώματα των καρτών είναι: πράσινο, κόκκινο, κίτρινο και μπλε. Υπάρχουν όμως και οι κάρτες +2,+4 και η αλλαγή χρώματος (όπου είναι επίσης στα ίδια χρώματα). Με την κάρτα +2 ο παίχτης όπου ρίχνει την κάρτα αναγκάζει τον αντίπαλο να πάρει 2 κάρτες. Αν όμως έχει και αυτός την ίδια κάρτα (σ' οποιοδήποτε χρώμα) την ρίχνει και παίρνει ο άλλος 4 κάρτες. Το ίδιο γίνεται και με την +4. Με την αλλαγή χρώματος ,ο παίχτης που ρίχνει την κάρτα, διαλέγει τι χρώμα θα έχουν οι επόμενες κάρτες. Όταν έχει μείνει μία κάρτα σε κάποιον παίχτη αυτός λέει «Υπο» και όταν έρθει η σειρά του ρίχνει την κάρτα του (αν ταιριάζει) και κερδίζει.

Μελίνα Ηλιοπούλου

ΤΑ
ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ
ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ
ΕΛΛΗΝΩΝ

Παιχνίδια της Αρχαίας Ελλάδας

Στα αρχαία χρόνια της Αθήνας αλλά και όλης της Ελλάδος τα παιδιά έπαιζαν με τη σφαίρα και την μπάλα. Άλλα παιχνίδια που έπαιζαν ήταν: το στεφάνι, η σβούρα, τα κοκαλάκια, το κουτσό και τον εφεδρισμό (παιχνίδι σύμφωνα με το οποίο έπρεπε να παίρνεις επάνω στην πλάτη σου έναν φίλο σου).

Επίσης έπαιζαν με βόλους ή με καρύδια κάπως έτσι: έριχναν ένα καρύδι πάνω σε τρία άλλα που σχηματίζουν πυραμίδα. Ο νικητής που χαλούσε την πυραμίδα έπαιρνε τα καρύδια. Χάραζαν στο χώμα ένα τρίγωνο. Νικούσε όποιος πετούσε το καρύδι μέσα στο τρίγωνο και έπαιρνε όλα τα καρύδια. Άλλοτε έσκαβαν στο έδαφος ένα λακκάκι και προσπαθούσαν να ρίξουν τα καρύδια μέσα σε αυτό.

Γνωστά επίσης στους αρχαίους ήταν τα ξυλοπόδαρα καθώς και το παιχνίδι που λέμε εμείς γιογιό. Αυτό ήταν ξύλινο ή μεταλλικό ή πήλινο.

Σχεδόν όλα τα παιχνίδια που έπαιζαν τα παιδιά στην αρχαία Αθήνα παίζουμε και εμείς τα παιδιά που ζούμε στην σύγχρονη Αθήνα.

Βαλνίκη Χρηστίδη

ΟΙ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ
ΜΑΣ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

Παιχνίδι με την
Τεχνολογία

Παίξαμε και εμείς με
τα Lego και...
δημιουργήσαμε (και
προγραμματίσαμε) τα
δικά μας ρομπότ

Επίσκεψη στο Κέντρο Εκπαιδευτικής Ρομποτικής

Στις 20-2-2019 οι μαθητές της Δ΄ τάξης επισκεφτήκαμε το Κέντρο Εκπαιδευτικής Ρομποτικής στην Αγία Παρασκευή. Παρακολουθήσαμε ένα πρόγραμμα ρομποτικής για παιδιά. Εκεί χωριστήκαμε σε ομάδες των δύο και ακολουθώντας τις οδηγίες μιας δασκάλας φτιάξαμε από ένα ρομπότ με Lego. Μόλις το συναρμολογήσαμε, το προγραμματίσαμε από μια εφαρμογή που ήταν σε ένα τάμπλετ. Στο τέλος μας εξήγησαν πού χρησιμεύουν τα ρομπότ. Τα ρομπότ είναι ηλεκτρομηχανικές κατασκευές που υποβοηθούν ή υποκαθιστούν τον άνθρωπο σε διάφορες εργασίες. Σε πολλά πράγματα της καθημερινής μας ζωής συναντάμε ρομπότ, όπως για παράδειγμα η ηλεκτρική σκούπα. Στην εκπαιδευτική αυτή εκδρομή μάθαμε πολλά πράγματα για την ρομποτική και πως την χρησιμοποιούμε στην ζωή μας. Ήταν μια εκδρομή πάρα πολύ ευχάριστη που πολύ θα ήθελα να επαναληφθεί!

Αντώνης Χουρδάκης

Κριτική της παράστασης «Πιο δυνατός και από τον Superman»

Στις 23-1-2019 η Δ' τάξη παρακολούθησε το θεατρικό έργο «Πιο δυνατός και από τον Superman». Οι ηθοποιοί έπαιζαν εξαιρετικά, με χιουμοριστική διάθεση τους ρόλους τους! Η σκηνοθεσία ήταν επίσης πολύ καλή, απλά ίσως μερικές φορές δεν χρειαζόταν να υπερβάλουν τόσο πολύ οι ηθοποιοί. Τα σκηνικά ήταν πολύ πετυχημένα, απλά και ρεαλιστικά. Επίσης νομίζω ότι τα ρούχα τους ταίριαζαν με το όλο θέμα! Το σενάριο ήταν υπέροχο, γεμάτο χιούμορ.

Η αγαπημένη μου σκηνή είναι όταν ο φύλακας του τσιμεντένιου πάρκινγκ είδε τον Άρη (το ανάπηρο αγοράκι) και επειδή νόμιζε ότι ήταν σπαστικός, με πρόβλημα στον εγκέφαλο άρχισε να του μιλάει σαν να είναι μωρό: «Αααα,Γ...γεια! Μήπως είδες ένα κακοοο αγοράκι με μία μπααααα; Ναιιιι; Πουυυυ; Ο Άρης αντέδρασε αμέσως σαν να ήταν όντως σπαστικός, έδειξε με το δάχτυλό του τον ίδιο τον φύλακα (ο οποίος είχε στα χέρια του μια μπάλα)! Τότε όλοι γελάσαμε!!!

Μέσα από αυτό το έργο, μαθαίνουμε ότι όλοι είναι ίσοι και όλοι είναι διαφορετικοί. Οι περισσότεροι άνθρωποι όταν σκεέφτονται τους ανθρώπους με αναπηρία τους βλέπουν σαν κάτι διαφορετικό και όταν βρίσκονται πρόσωπο με πρόσωπο με αυτούς νιώθουν αμηχανία και αντιδρούν χαζά. Αυτό λοιπόν το μήνυμα θέλει να περάσει αυτή η παράσταση, ότι ακόμα και να είσαι διαφορετικός μπορείς να γίνεις «πιο δυνατός και από τον Superman»!

Ζωή Ζουμπούλογλου

Στις 23-1-2019 οι μαθητές της Δ' τάξης επισκεφθήκαμε το «Σύγχρονο Θέατρο» και παρακολουθήσαμε την παράσταση της Συντεχνίας του Γέλιου «Πιο δυνατός κι από το Σούπερμαν». Μου άρεσαν πολύ τα σκηνικά επειδή ήταν απλά και λιτά και η σκηνοθεσία που ήταν πειστική. Οι ηθοποιοί ερμήνευσαν υπέροχα το ρόλο τους και διασκέδασα αρκετά! Η παράσταση αναφερόταν σε ένα παιδί με ειδικές ανάγκες που το κορόιδευαν κι αυτό μου κέντρισε το ενδιαφέρον. Το σενάριο ήταν πολύ ωραίο και μου άρεσε επειδή περνούσε κάποια κοινωνικά μηνύματα στο κοινό. Σε αυτή την παράσταση μου άρεσαν όλα! Σας προτείνω να τη δείτε και εσείς!

Νικόλας Γιατζόγλου

ΟΙ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ
ΜΑΣ
ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

Κριτική θεάτρου

ΠΑΙΧΝΙΑΙ ΜΕ
ΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

Πιάνο

*Γράφουμε για
τα μουσικά
όργανα που
αγαπάμε και
παίζουμε
...ελπίζοντας να
σας
μεταδώσουμε
την αγάπη μας
για αυτά...
γιατί όπως
έλεγαν και οι
Αρχαίοι μας
πρόγονοι... «Η
μουσική
εξημερώνει τα
ήθη»*

Το πιάνο είναι ένα μεγάλο μουσικό όργανο. Έχει πλήκτρα και χορδές και παίζεται με τα χέρια. Βοηθάει πολύ στην συγκέντρωση. Είναι ενδιαφέρον γιατί μαθαίνεις συνεχώς καινούρια τραγούδια. Εγώ έχω ένα χρόνο που κάνω και μου αρέσει πολύ!

Δημήτρης Σεργέλης

Το αγαπημένο μου μουσικό όργανο είναι το πιάνο. Ξεκίνησα να παίζω όταν ήμουν επτά χρονών, τον Οκτώβριο του 2016. Διάλεξα αυτό το όργανο επειδή το έπαιζε ο αδερφός μου και επειδή πάντα ήθελα να μάθω να παίζω ένα όργανο με πολλά πλήκτρα. Το πιάνο έχει συνολικά ογδόντα οχτώ πλήκτρα. Τα πενήντα δύο είναι άσπρα και τα άλλα τριάντα έξι είναι μαύρα. Τα μαύρα πλήκτρα είναι οι διέσεις και οι υφέσεις των νοτών. Οι νότες είναι επτά : το ντο, το ρε, το μι ,το φα, το σολ, το λα και το σι. Αυτές τις νότες τις παίζουμε σε δυο κλειδιά. Το ένα είναι το κλειδί του σολ που συνήθως το παίζουμε στο δεξί χέρι και το κλειδί του φα που συνήθως το παίζουμε στο αριστερό χέρι. Για να μάθεις να παίζεις ένα κομμάτι θέλει καθημερινή εξάσκηση, συγκέντρωση και υπομονή. Όταν τα καταφέρνεις χαίρεσαι πολύ και θέλεις αυτό το κομμάτι να το παίζεις κάθε μέρα!

Χάρης Σαράκη

Ξεκίνησα να παίζω πιάνο από 8 ετών και μου άρεσε πολύ. Διάλεξα αυτό το όργανο γιατί όταν ήμουν πιο μικρή έβλεπα να παίζουν ριάνο και μου άρεσε αυτός ο ήχος. Το ριάνο έχει σκάλες με μουσικές νότες. Η μια σκάλα έχει 8 νότες. Πχ. η σκάλα του ντο ξεκινά από το ντο και τελειώνει στο ακριβώς από πάνω ντο. Οι σκάλες είναι οι αγαπημένες μου, γιατί είναι εύκολες και απλές!

Σοφία Στάγια

Κλασική κιθάρα

Η κλασική κιθάρα ανήκει στην κατηγορία των εγχόρδων και έχει έξι χορδές. Για να παίζεις χρειάζεται να έχεις σχετικά μεγάλα νύχια στο χέρι με το οποίο παίζεις κιθάρα δηλαδή στο δεξί σου χέρι (αν είσαι δεξιόχειρας) ή στο αριστερό (αν είσαι αριστερόχειρας). Στην κλασική κιθάρα δεν χρησιμοποιούμε πένα αλλά τα νύχια μας. Στην ηλεκτρική όμως είναι πιο εύκολο να χρησιμοποιείς πένα. Εγώ άρχισα πέρυσι κλασική κιθάρα αλλά πια έχω προχωρήσει αρκετά. Στην αρχή μπορεί να πιστεύεις ότι δεν είναι αυτό που περίμενες, αλλά πρέπει να θυμάσαι ότι ακόμα είσαι στην αρχή και ότι υπάρχουν πολλά στάδια ακόμη μέχρι να αρχίσεις να παίζεις κανονικά τραγούδια στην κιθάρα! Και όταν φτάσεις εκεί θα ευχαριστηθείς

πάρα πολύ!!! Στον μαγικό σου δρόμο στην κιθάρα θα μάθεις συγχορδίες, θα παίζεις συγχορδίες μέσα σε τραγούδια, θα μάθεις διέσεις, σκάλες και πολλά ακόμη!!! Σας προτείνω να αρχίσετε και εσείς, γιατί είμαι σίγουρη ότι θα περάσετε καλά!!!

Ζωή Ζουμπούλογλου

Μεταλλόφωνο

Φέτος τη μέρα των γενεθλίων μου ο μπαμπάς μου, μου έφερε δώρο ένα μεταλλόφωνο. Το μεταλλόφωνο είναι κρουστό μουσικό όργανο που παίζεται με δύο ραβδιά τα οποία ονομάζονται μπαγκέτες. Αποτελεί τη μετεξέλιξη του ξυλόφωνου. Μέσα στο, συνήθως κίτρινο, καπάκι του βρίσκονται χρωματιστοί "ράβδοι". Κάθε ράβδος αντιπροσωπεύει μία νότα. Οι νότες ακούγονται με το κρούσμα της μπαγκέτας πάνω στις ράβδους. Οι κάτω ράβδοι είναι απλές νότες ενώ οι πάνω είναι οι "διέσεις", όπως αντίστοιχα στο πιάνο και στο αρμόνιο τα μαύρα πλήκτρα είναι οι διέσεις και τα άσπρα οι απλές νότες. Συνήθως τα απλά μεταλλόφωνα έχουν τρεις οκτάβες (κάθε οκτάβα είναι η κλίμακα του ντο: ντο, ρε, μι, φα, σολ, λα, σι, ντο). Το μεταλλόφωνο διδάσκεται στα ωδεία και στα μουσικά σχολεία για όποιον θέλει να το μάθει. Είναι βασικό όργανο ορχήστρας και σε όλα σχεδόν τα μεγάλα μουσικά έργα έχει τη δική του θέση ανάμεσα στα όργανα. Στο μεταλλόφωνο έχω μάθει να παίζω τα πρώτα μου τραγούδια ενώ τα Χριστούγεννα είπα τα κάλαντα με αυτό. Ο μπαμπάς μου μου μαθαίνει νέα τραγούδια και νέες μελωδίες. Μου αρέσει πολύ γιατί μπορώ να παίζω όποιο τραγούδι θέλω σε οποιοδήποτε χώρο και μέρος και να διασκεδάζω με τις φίλες μου και τους φίλους μου. Το προτείνω σε όλους σας αν θέλετε να ξεκινήσετε μουσική με ένα ωραίο και μελωδικό μουσικό όργανο. *Βαλνίκη Χρηστίδη*

Ντραμς

Σαν όλα τα παιδιά αγαπάω και εγώ τη μουσική. Ας πούμε στην Rock παίζουν ένα μεγάλο ρόλο τα drums, είναι ο κορμός που στηρίζεται η Rock μουσική. Τα drums χωρίζονται σε δύο κατηγορίες κρουστών οργάνων. Τα μεμβρανόφωνα (που έχουν μεμβράνη) και τα ιδιόφωνα (που κάνουν ταλάντωση). Τα μεμβρανόφωνα είναι το τάμπουρο, το Τομ-τομ και το μπάσο τύμπανο, ενώ τα ιδιόφωνα είναι κύμβαλα διαφόρων τύπων. Η θέση τους αλλάζει ανάλογα με το είδος μουσικής και τις ανάγκες και ικανότητες του μουσικού. Μου αρέσουν πολύ γιατί έχουν ωραία εικόνα, πολύ σημαντικό ρόλο στη διατήρηση του ρυθμού και όταν τα παίζεις εκτονώνεσαι. *Κωνσταντίνος - Ραφαήλ Μπούρας*

Συνέντευξη από ηθοποιό

Η ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΑΣ

Παίρνουμε
συνέντευξη από μία
ηθοποιό

για να μάθουμε
περισσότερα για τον
κόσμο του θεάτρου.

Ευχαριστούμε πολύ
κυρία Χριστίνα για
όσα μας είπατε!

Γιὰ σας, θα μπορούσαμε να σας πάρουμε μία συνέντευξη;

- Μετά χαράς.

Τι πρέπει να σπουδάσει κάποιος για να γίνει ηθοποιός;

- Ο ηθοποιός όταν πια θα έχει περάσει από την δραματική σχολή που θα έχει διαρκέσει περίπου 3-4 χρόνια και πια θα έχει γίνει ηθοποιός δεν θα σταματήσουν εκεί οι σπουδές του. Το ταξίδι της υποκριτικής δεν τελειώνει ποτέ! Έτσι δεν τελειώνουν και οι σπουδές της!

Είστε ευχαριστημένη με τον ρόλο που παίζετε σε κάθε παράσταση;

- Ναι, γιατί μας τον δίνει ο σκηνοθέτης και ξέρει πως θα μας ταιριάζει αυτός ο ρόλος. Επίσης, θέλω να παίζω διαφορετικούς ρόλους και όχι τους ίδιους.

Σας αρέσει ο ρόλος που παίρνεται κάθε φορά;

- Ναι, γιατί ο σκηνοθέτης διαλέγει τον ρόλο μου και κάθε φορά θέλω να έχω διαφορετικό ρόλο από τον άλλο που είχα κάνει την προηγούμενη φορά. Έτσι νιώθεις το ταξίδι της φαντασίας.

Τι δυσκολίες έχει το επάγγελμα του ηθοποιού;

- Οι δυσκολίες είναι ότι δύο φορές τον χρόνο ψάχνεις για δουλειά, που σημαίνει ότι δεν υπάρχει σταθερότητα. Η μεγαλύτερη δυσκολία είναι τα οικονομικά και η απόρριψη. Αν δεν έχεις τα χαρακτηριστικά που θέλει ο σκηνοθέτης, εκείνος σε διώχνει. Ο ηθοποιός θα πρέπει να είναι συνεργάσιμος με τους άλλους και να προσαρμόζεται εύκολα στις αλλαγές. Το επάγγελμα αυτό είναι ένα μεγάλο σχολείο που προσπαθείς κάθε μέρα να γίνεις καλύτερος.

Είναι εύκολο να παίζει ένας ηθοποιός έναν ρόλο;

- Άμα έχεις δουλέψει καλά ένα ρόλο είναι πιο εύκολο. Εγώ ξεκινώ από το περπάτημα (σκέφτομαι δηλαδή πώς περπατά αυτό το άτομο) συνεχίζω με την ομιλία (πχ μιλάει αργά ή γρήγορα;), το βλέμμα και τελειώνω με τα ρούχα. Έτσι σιγά-σιγά πλάθεται ο χαρακτήρας. Αν έχεις κάνει αυτήν τη διαδρομή και έχεις διαβάσει πολύ καλά το κείμενο δε θα είναι τόσο δύσκολο.

Σας αρέσει περισσότερο η κωμωδία ή το δράμα;

- Και τα δύο είδη είναι σπουδαία. Μου αρέσει περισσότερο το δράμα. Εμένα με προκαλούν περισσότερο οι δραματικοί ρόλοι γιατί έχουν

βάθος... πρέπει να τους εξερευνήσω. Από την άλλη η κωμωδία είναι ό,τι ακριβώς έχει ανάγκη η εποχή μας, σε ταξιδεύει σε έναν άλλον κόσμο, σε χαλαρώνει, προσφέρει το γέλιο που τόσο έχουμε ανάγκη.

Η ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΑΣ

Παίρνουμε

συνέντευξη από μία
ηθοποιό

για να μάθουμε
περισσότερα για τον
κόσμο του θεάτρου.

Ευχαριστούμε πολύ
κυρία Χριστίνα για
όσα μας είπατε!

Πως αισθάνεται ένας ηθοποιός μπροστά στον κόσμο;

- Ένας ηθοποιός αισθάνεται μεγάλη ευθύνη απέναντι στον κόσμο που έρχεται να τον δει γιατί έχει περάσει τόσες δυσκολίες για να φτάσει εκεί και πρέπει να τον ευχαριστήσει. Για παράδειγμα οι άνθρωποι αυτοί μπορεί να έχουν δυσκολευτεί να παρκάρουν, να πληρώσουν ή να βρουν άτομο να αφήσουν το παιδί τους. Ο ηθοποιός πρέπει να ξεχνάει ότι τον απασχολεί και να μπει στον ρόλο του. Πρέπει να είναι σίγουρος ότι στο τέλος ο θεατής θα πει «πέρασα ωραία σε αυτή την παράσταση!».

Πώς μαθαίνει ένας ηθοποιός τα λόγια του απέξω;

- Κυρίως με την επανάληψη και τις καθημερινές πρόβες.

Υπάρχουν φορές που οι ηθοποιοί έχουν ξεχάσει τους στίχους και έχουν αυτοσχεδιάσει;

- Πολλές φορές οι ηθοποιοί έχουν ξεχαστεί, αλλά ποτέ δεν βγαίνουν τελείως έξω από τον ρόλο τους. Στο σύγχρονο θέατρο, μπορείς να αυτοσχεδιάσεις, με την άδεια του σκηνοθέτη αλλά σε σοβαρό θέατρο, τύπου Σαίξπηρ, είναι ντροπή να αυτοσχεδιάσεις.

Πόσο καιρό κάνει να ανεβεί μία παράσταση;

- Εξαρτάται από το είδος της παράστασης. Αν είναι δύσκολη ή όχι. Περίπου δύο μήνες χωρίς χορογραφίες. Αν το δουλεύουμε καθημερινά το καλύτερο, είναι ένα δίμηνο.

Πόσα χρόνια είστε ηθοποιός;

- 12

Πόσοι είναι οι περισσότεροι θεατές που έχετε δει να παρακολουθούν ένα θεατρικό έργο;

- Ήταν περίπου 400 άτομα!

Ποια παράσταση θέλετε να παίξετε πολύ που δεν έχετε παίξει;

- Θέλω πάρα πολλές αλλά πιο πολύ το “Λεωφορείο πόθος”.

Πώς κατασκευάζονται τα σκηνικά;

**Το παιχνίδι των
ερωτήσεων**

**Η
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ
ΜΑΣ**

**Παίρνουμε
συνέντευξη από μία
ηθοποιό**

**για να μάθουμε
περισσότερα για
τον κόσμο του
θεάτρου.**

**Ευχαριστούμε πολύ
κυρία Χριστίνα για
όσα μας είπατε!**

- Η σκηνογραφία είναι ολόκληρη επιστήμη. Οι σκηνογράφοι λαμβάνουν υπόψη το φως την απόσταση, τον χώρο. Ένα σκηνικό μπορεί να σου χαλάσει ή να σου απογειώσει μια σκηνή.

Ποια είναι η δουλειά του σκηνοθέτη;

- Η δουλειά του σκηνοθέτη είναι να κάνει οντισιόν πριν από κάθε έργο, να διαλέγει τους ηθοποιούς και ύστερα να μοιράζει τους ρόλους με βάση το σενάριο. Είναι υπεύθυνος και για τον τρόπο που θα γυριστεί η κάθε σκηνή. Ο σκηνοθέτης είναι σημαντικό πρόσωπο και από αυτόν εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό η επιτυχία του έργου.

Τι άλλες δυσκολίες έχει το ανέβασμα μιας παράστασης;

- Άλλες δυσκολίες που υπάρχουν για το ανέβασμα μιας παράστασης είναι οι οικονομικές, το που θα παιχτεί το έργο και το πως θα συνεργαστούν μεταξύ τους οι ηθοποιοί. Κάθε φορά ο ηθοποιός πρέπει να μπορεί να συνεργάζεται και με άλλους ανθρώπους.

Στην ιστορία μας μάθαμε ότι στην εποχή του Περικλή το θέατρο ήταν μέσο εκπαίδευσης. Γιατί;

- Γιατί το θέατρο είναι μία μέθοδος ψυχοθεραπείας και βιωματικής εκπαίδευσης. Οι άνθρωποι βλέπουν τη συμπεριφορά ανθρώπων αληθινών που είναι πολύ κοντά τους (στη δική τους πραγματικότητα). Διαμέσου του θεάτρου οι άνθρωποι ξεπερνούν προβλήματα, αναγνωρίζουν λάθη που κάνουν και οι ίδιοι και τρόπους να τα ξεπερνούν.

Ευχαριστούμε πολύ που δεχτήκατε να σας πάρουμε αυτή την συνέντευξη!

- Εγώ ευχαριστώ.

Νικόλας Γιατζόγλου, Μανόλης Ζερβάκης, Ζωή Ζουμπούλογλου, Ευαγγελία Μανάκου, Παναγιώτης Ουρανίτσας, Πάνος Παπαδόπουλος, Χάρις Σαράκη, Σοφία Στάγια, Χριστίνα Στεφανή, Κάρλα Φουρ, Κυριακή Χήτα, Αντώνης Χουρδάκης

ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΜΕ
ΤΙΣ ΛΕΞΕΙΣ

***Παίζαμε το
παιχνίδι του
Υπερρεαλισμού.
Είπαμε τυχαία 5
λέξεις (τσάντα,
τύχη, τρέλα,
τυρόπιτα,
τρίποντο) και ...***

***Με αφορμή την
Παγκόσμια
Ημέρα Ποίησης
γράψαμε τα δικά
μας ποιήματα!***

Έχω μια μαύρη τσάντα
που μου μοιάζει με γιρλάντα.
Να και η Νάντια όλο τύχη
που δεν μοιάζει με ποντίκι.
Η τσάντα της είναι μια τρέλα
με λουριά από εδώ ως πέρα.
Τρώει κάτι, είναι τυρόπιτα
πώς την άντεξαν τα κότερα;
Κοίτα, ρίχνει ένα τρίποντο,
πώς το κάνει βρε το δίποδο;

Ζωή Ζουμπούλογλου

Εγώ μια τσάντα
αναζητούσα πάντα.
Μα τι να σας λέω είχα μια τύχη
σαν ένα κορίτσι.
Πω-πω είχα και μια τρέλα
τρέλα σαν κορδέλα.
Εκεί βρήκα μια τυρόπιτα
που ήταν σαν σπανακόπιτα.
Και έβαλα ένα τρίποντο
αλλά οι άλλοι το είδαν για δίποντο.

Στέλλα Κυριακοπούλου

Στον δρόμο πέτυχα την Μαριάντα
κρατούσε μια κόκκινη τσάντα.
Σήμερα έκοψα το νύχι
δεν έχω μεγάλη τύχη.
Κρατάω μια ομπρέλα
από μαγαζί με πολλή τρέλα.
Έφαγα μία τυρόπιτα
από το μαγαζί δίπλα στην αυλόπορτα.
Πέρυσι που πήγα στον Ελλησποντο
έβαλα ένα δίποντο αλλά όχι και ένα τρίποντο.

Χάρις Σαράκη

Έχω μία τσάντα
που της κρέμεται η μία τσιράντα.
Τώρα είναι αυτή τύχη,
που μου κάρηκε το σπίτι;
Τώρα τρέχω με την τρέλα,
ότι θα αργήσω στην αρένα!
Γι' αυτό τρώω μια τυρόπιτα,
φέρε και μια σπανακόπιτα.
Βάζω κι εγώ τρίποντο,
την ομάδα μου την πάω για το κύπελο!

Κάρλα Φούρ

ΠΑΙΧΝΙΔΙ
ΜΕ ΤΙΣ
ΛΕΞΕΙΣ

***Παίξαμε το
παιχνίδι του
Υπερρεαλισμού.
Είπαμε τυχαία 5
λέξεις (τσάντα,
τύχη, τρέλα,
τυρόπιτα,
τρίποντο) και ...***

***Με αφορμή
την Παγκόσμια
Ημέρα Ποίησης
γράψαμε τα δικά
μας ποιήματα!***

Ο Μάριος έχει μια τσάντα
που μοιάζει με πατάτα.
Στην γυμναστική είχε τύχη
γιατί δεν τον έβγαλε η κυρία Βίκη.
Πηγαίνει στο σχολείο με τρέλα
και μοιάζει σαν σαρδέλα.
Αγοράζει μια τυρόπιτα
και πάει να την φάει στην αυλόπορτα.
Έβαλε ένα τρίποντο
και κέρδισε ένα κύπελο!

Χριστίνα Στεφανή

Χθες πήρα μία τσάντα
που είχε μία Fanta!
Δεν είχα όμως την τύχη
να πάω αμέσως σπίτι.
Μα μ' έπιασε μια τρέλα
να πάω στην πασαρέλα!
Πήγα να φάω τυρόπιτα
μου 'δώσαν σπανακόπιτα!
Έβαλα ένα τρίποντο
στον θείου μου το γήπεδο!

Μελίνα Ηλιοπούλου

Είχα κάποτε μια τσάντα
που ήταν σαν πινατά!
Ήταν όμως λίγη τύχη
γιατί κάτι μου είχε τύχει.
Είχα όμως και μια τρέλα
τρέλα για πινέλα.
Πήγα για να φάω τυρόπιτα
αλλά μου έδωσαν σπανακόπιτα.
Πήγα και στο αθλητικό για τρίποντο
μα έβαλα δίποντο !!!

Σοφία Στάγια

Αγόρασα μια τσάντα
που έμοιαζε με ντομάτα!
Νόμιζα πως είχα τύχη
αλλά αισθανόμουν σαν ποντίκι.
Τότε με έπιασε η τρέλα
και αγόρασα μια σαρδέλα.
Έφαγα μια τυρόπιτα
αλλά ήθελα και μια σπανακόπιτα.
Πήγα και έβαλα ένα τρίποντο
και κέρδισα το κύπελλο!!!

Κυριακή Χήτα

Αγόρασα χθες μια τσάντα
 που είχε ζωγραφισμένη πάνω μια μπάντα.
 Τραγούδια διάλεγαν στην τύχη
 παρόλα αυτά μάγευαν τα πλήθη.
 Τα τραγούδια παίζανε με τρέλα
 και στο κεφάλι όλοι φορούσανε κορδέλα.
 Ο ένας είχε στο λαιμό του μια τυρόπιτα
 και ένας άλλος φώναζε «βιολόπιτα».
 Το καινούριο τους τραγούδι είναι «το τρίποντο»
 και όλοι νομίζουνε ότι βρίσκονται σε γήπεδο!

Νικόλας Γιατζόγλου

Ο Γιώργος ο ψηλός
 με την τσάντα σαν χαζός
 κοιτάει τοίχους με κορδέλες
 κοιτάει φανάρια σαν μωρό!
 Όμως ξέρει ότι είναι λίγο τρέλα
 και τρώει τυρόπιτα με γάλα,
 τρώει και μακαρονάδα!
 Βάζει τρίποντο καλάθι
 και μετά πάει στο κρεβάτι.

Δημήτρης Σεργέλης

Αχ! και να 'χα μία τσάντα
 που να 'χει Νιτζάγκο για λεζάντα!
 Κι ίσως αν έχω και λίγη τύχη
 να βρω μία με μωβ μεγάλη θήκη.
 Όλοι όμως μου λένε έχεις τρέλα
 πρόσεξε, μην σε κάνουν πέρα!
 Παίρνω κι εγώ βιαστικά μια τυρόπιτα
 και βγαίνω, τρέχοντας, από την εξώπορτα.
 Μ' έναν φίλο παίζω, βάζω τρίποντο,
 μα δεν έχει ούτε τσάντα ούτε ποδήλατο!

Σπύρος Κούκλης

Είχα κάποτε μια τσάντα
 που την ένιωθα μεγάλη.
 Μια μέρα σκέτη τρέλα
 πήγα και έκανα κούνια μπέλα .
 Πήγα κι αγόρασα μια τυρόπιτα
 αλλά μου έδωσαν μια σπανακόπιτα.
 Τότε κατάλαβα ότι δεν είχα τύχη
 και δεν ήξερα τι άλλο θα μου τύχει.
 Στόχο είχα να βάλω τρίποντο
 αλλά έβαλα δίποντο.

Παναγιώτης Ουρανίτσας

Ο Μήτσος πήρε μία τσάντα
 και την πήγε σε μια μάντρα.
 Είχε στο Τζόκερ τύχη
 και του λένε τι άλλο θα σου τύχει.
 Είχε τόση τρέλα...
 και του έμεινε η σαλμονέλα.
 Προσπαθούσε να φάει μια τυρόπιτα
 μα τελικά ήταν σπανακόπιτα.
 Έβαλε στο τέλος ένα τρίποντο
 μα ο φίλος του το είδε για δίποντο.

Κωνσταντίνος Ραφαήλ Μπούρας

Έχω μια τσάντα
 που μου έπεσε με θόρυβο από την σκάλα.
 Μεγάλη έχω τύχη
 που δεν μου έπεσε στα τείχη!
 Θα με είχε πιάσει τρέλα
 και θα έτρωγα παστή σαρδέλα.
 Αγόρασα όμως τυρόπιτα
 αντί για σπανακόπιτα.
 Στο γήπεδο του μπάσκετ μπαίνω και τρίποντο σουτάρω,
 μου γλίστρησε η μπάλα και χτύπησε ένα γλάρο.

Αντώνης Χουρδάκης

Πήγα να πάρω μια τσάντα
 άλλα πήρα μια ντομάτα.
 Ήρθε πάνω μου μια τύχη
 και ήταν ίδια σαν φιστίκι.
 Ένωσα μια τρέλα
 μεγάλη σαν παρέα
 Ήθελα μια τυρόπιτα
 αλλά μου έδωσαν σπανακόπιτα
 Πήγαινα για ένα τρίποντο
 αλλά μου βγήκε δίποντο.
Μανόλης Ζερβάκης

Ο Πάνος αγοράζει μια τσάντα
 που μοιάζει σαν πατάτα!
 Βρίσκει μία κατά τύχη
 αλλά του πέσε στα τείχη!
 Ήταν μία σκέτη τρέλα
 οπότε έφαγε Nutella.
 Στο χέρι με τυρόπιτα
 προσπαθεί να τη φάει αργότερα.
 Και έβαλε ένα τρίποντο
 και του δώσανε το κύπελλο!

Πάνος Παπαδόπουλος

Είχα μια τσάντα,
 που έμοιαζε με πατάτα.
 Είχα μια τύχη,
 μου μιλούσε ένα ποντίκι.
 Είχα μια τρέλα,
 που πήρα μια καραμέλα
 Είχα μια τυρόπιτα,
 που έγινε σπανακόπιτα
 Έριξα ένα τρίποντο
 που ήταν μες το γήπεδο.
Λευτέρης Πετράκης

Μες στο σπίτι έχω μια τσάντα
 που την φυλάει πάντα η Μιράντα.
 Παίζει στην ζωή την τύχη
 μα τίποτα δεν μου έχει τύχει.
 Κυκλοφορεί μια τρέλα
 που χορεύει με μια κορδέλα.
 Πήγα βόλτα για τυρόπιτα
 και τελικά πήρα σπανακόπιτα.
 Έβαλα ένα δίποντο
 παρόλο που στόχευα για τρίποντο.

Βαλνίκη Χρηστίδη

Πήγα αγόρασα μια τσάντα
 να την δώσω στη θεία μου την Άντα.
 Αλλά με αυτή την τύχη
 πήγαμε στην Κρήτη.
 Όμως με τέτοια τρέλα
 μας έφαγε μια βδέλα.
 Η Αλίκη θέλει μια τυρόπιτα
 αλλά τρώει σπανακόπιτα.
 Βάλαμε ένα τρίποντο
 που μας πήγε στον Ελλήσποντο.

Κωστής Πανδής

Έχω μία τσάντα
 που έχει μία Fanta.
 Είχα τόση τύχη
 που βρήκα ένα φύκι
 Έχω μία τρέλα
 που πηδάω όλη μέρα!
 Η Ζωή μια τυρόπιτα,
 χωρίς καμία σπανακόπιτα
 Μου βάζει ένα τρίποντο
 και μου λέει «Γεια σου δίποδο!».

Ευαγγελία Μανάκου

Οι συνταγές μας

Γαλατόπιτα χωρίς φύλλο

Γράφουμε
τις αγαπημένες
μας συνταγές...

Δοκιμάστε τες...

Υλικά:

1 1/2 λίτρα γάλα, μία κούπα ψιλό σιμιγδάλι, μία κούπα ζάχαρη και μισή κούπα άχνη, μισή κούπα λάδι, δύο βανίλιες, ζάχαρη άχνη, κανέλα

Εκτέλεση:

Βάζουμε το γάλα



ρίχνουμε τη ζάχαρη



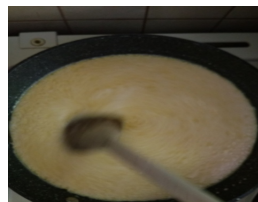
χύνουμε το ψιλό σιμιγδάλι



βάζουμε το λάδι.



Έπειτα ρίχνουμε τις βανίλιες



και ανακατεύουμε μέχρι να πήξει στη μέγιστη θερμοκρασία στο μάτι της κουζίνας.



Ύστερα το βάζουμε στον φούρνο στους 180 βαθμούς για μία ώρα.

Το αποτέλεσμα εικονικά και γευστικά θα σας συναρπάσει!!!



Και στο πιάτο!!!



Καλή επιτυχία!!!

Βαλνίκη Χρηστίδη

2^ο ΔΣ Ν. ΨΥΧΙΚΟΥ

25^{ης} Μαρτίου 2,
15451, Ν. Ψυχικό